

Znak sprawy: Pop.310.1.2017

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Działając na podstawie art. 14j § 1 i 3 w związku z art.14b, art. 14c i art.14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. 2017 r., poz. 201 z późn. zm.; zwana dalej „o.p.”) w związku z wnioskiem

z dnia

18.01.2017 r. o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego - art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 1 a ust. 1 pkt 2, art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (j.t. Dz. U. 2016 r., poz. 716; zwana dalej „UPOL”)

postanawia

ocenić stanowisko wnioskodawcy jako nieprawidłowe i uznać, iż od dnia 1 stycznia 2017 r. elektrownie wiatrowe, które są wymienione w załączniku do ustawy Prawo budowlane będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości od całkowitej wartości, bez podziału na części budowlane i niebudowlane.

Uzasadnienie

W dniu 18 stycznia 2017 r. do tut. organu podatkowego wpłynął wniosek

o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie należnej wysokości podatku od nieruchomości w 2017 roku, w którym wnosi o przesądzenie w zakresie zdarzenia przyszłego:

czy przepisy ustawy o inwestycjach w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości umożliwiają stwierdzenie, że dotychczasowa podstawa podatku od nieruchomości w zakresie elektrowni wiatrowych uległa zmianie i w 2017 roku należy ustalić jej nowy wymiar dla elektrowni wiatrowej zlokalizowanej na działkach gruntu nr położonych w miejscowości .

Wnioskodawca w powyższym wniosku stwierdza, iż zmiany zapisane w art. 2 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2016 poz. 961 ze zm.) z których wynika, iż elektrownia wiatrowa to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych (wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia prądu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu), o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2015 poz.478 i poz. 2365 oraz z 2016 r. poz. 925), zamieszczenie w załączniku do ustawy Prawo budowlane Kategorii XXIX- elektrownie wiatrowe, nie wpłynęły na sposób i wymiar dotychczasowego opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych, w tym także na obowiązujący od 2017 roku wymiar podatku od nieruchomości. Wnioskodawca stwierdza w powyższym wniosku, iż podatek od nieruchomości od elektrowni wiatrowych winien być ustalony na 2017 r. w dotychczasowej wysokości.

Wnioskodawca oświadczył, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postępowaniu organu.

S t a n o w i s k o o r g a n u

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz.U. z 2016 poz. 716 ze zm.), zwana dalej UPOL, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ustawa w art. 1a ust 1 pkt 2 precyzuje co należy rozumieć pod pojęciem budowli. Zgodnie z tym przepisem jest to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

W definicji budowli przedstawionej w UPOL widoczne jest odesłanie do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz.U. z 2016 poz. 290 ze zm.), zwanej dalej jako „Prawo budowlane”. Z zapisu art. 3 pkt 3 tej ustawy wynika, że przez budowlę należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne,

wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Definicja ta w brzmieniu obowiązującym przed 16 lipca 2016 r. określa budowlę jako każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, **elektrowni wiatrowych**, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Biorąc pod uwagę powyższe, za budowlę nie uznawano całej elektrowni a jedynie jej części na które składały się ich fundamenty oraz wieża. Zmiana Prawa budowlanego wprowadzona w dniu 16 lipca 2017 r. polegała na wykreśleniu przepisu dzielącego elektrownię wiatrową na część budowlaną. Dodatkowo wprowadzono zmianę polegającą na tym, iż elektrownia wiatrowa zaliczana jest do kategorii XXIX obiektów budowlanych.

Kluczowym dla opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych okazały się zapisy Ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni (Dz. U. z 2016 r. poz. 961 ze zm.), która weszła w życie w dniu 16 lipca 2016 r. zwana dalej „Ustawą o inwestycjach”, która w istotny sposób zmienia pojęcie elektrowni wiatrowych w kontekście opodatkowania ich podatkiem od nieruchomości. Przedmiotowy akt prawny wprowadził definicje zarówno elektrowni wiatrowej, jak i ich elementów technicznych. W myśl art. 2 ustawy o inwestycjach elektrownia wiatrowa to budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z

dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2015 poz.478 i poz. 2365 oraz z 2016 r. poz. 925), natomiast elementy techniczne to wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Powyższe w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości organu podatkowego wskazuje, że elektrownię wiatrową, składającą się z fundamentu, wieży i elementów technicznych, należy od dnia wejścia w życie Ustawy o inwestycjach rozumieć jako budowlę, której definicja jest zawarta w art. 3 pkt 3 Ustawy Prawo Budowlane, do której odsyłają z kolei przepisy UPOL.

Zgodnie z poglądem prawnym zaprezentowanym w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09) przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości mogą być jedynie takie budowle, które zostały wymienione w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, w pozostałych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym jest mowa w art. 3 pkt 1 lit. b ustawy Prawo budowlane, czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno - użytkową (...). Ponadto Trybunał Konstytucyjny stwierdził, iż „(...) nie jest wykluczone, że o statusie poszczególnych obiektów i urządzeń współdecydować będą również inne przepisy rangi ustawowej, uzupełniające, modyfikujące czy doprecyzowujące prawo budowlane”.

W tym momencie to nie Prawo budowlane, a Ustawa o inwestycjach przesądza o tym, jakie elementy składają się na elektrownię wiatrową i że są to zarówno elementy budowlane, jak i techniczne.

Na konieczność przyjęcia definicji elektrowni wiatrowej zawartej w Ustawie o inwestycjach, jako składającej się z fundamentu, wieży i elementów technicznych budowli w myśl Prawa budowlanego, do celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości jednoznacznie wskazuje zapis art. 17 tej ustawy, w którym ustawodawca nakazał ustalanie i pobieranie podatku od nieruchomości dotyczącego elektrowni wiatrowych w oparciu o przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie Ustawy o inwestycjach jedynie do dnia 31 grudnia 2016 r.

Kwestię podniesioną przez Wnioskodawcę podobnie do Organu rozstrzygnął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy, który w wyroku z dnia 21 lutego 2017 r. sygn. akt I SA/Bd 866/16 stwierdził między innymi, że „należy zauważyć, że w art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach wprost postanowiono, że elektrownia wiatrowa jest budowlą w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych. Elementami technicznymi są: wirnik z zespołem łopat, zespół

przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. W świetle wywodów Trybunału Konstytucyjnego inne ustawy mogą również stanowić, że dany obiekt jest budowlą. Uznanie zatem na gruncie ustawy o inwestycjach elektrowni wiatrowej w całości za budowlę jest także wiążące na gruncie UPOL.”

Podsumowując, od dnia 1 stycznia 2017 r. podatnicy podatku od nieruchomości należnego od elektrowni wiatrowych powinni zadeklarować do opodatkowania całkowitą wartość budowli, bez podziału na części budowlane i niebudowlane, w rozumieniu, jakie nadaje jej art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach. .

Biorąc pod uwagę powyższe tutejszy organ uznaje wskazane we wniosku stanowisko podatnika za nieprawidłowe i orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (j.t. Dz. U . 2016 r., poz. 718 z późn. zm.).
2. Skargę do sądu administracyjnego wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi - na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania o usunięcie naruszenia prawa (art. 53 § 2 ww. ustawy).
3. Skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 w ww. ustawy).
4. Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikacyjnych wnioskodawcy, oraz innych podmiotów wskazanych w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Otrzymują:

1. Wnioskodawca
2. aa

WÓJT GMINY

mgr Bronisław Węglewski